

Р Е Ш Е Н И Е

№ 248

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 25 септември 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от председателя Георгиев КНАХД №239 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М.Т.К. *** против решение №416 от 17.05.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №381 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №34-0000183 от 03.10.2011 г. на Началник на Областен отдел (ОО) "Контролна дейност (КД) - ДАИ" - Перник, издадено срещу М.Т.К., за нарушение по чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАП), като на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, тъй като е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон, а определеното да бъде наложено наказание е явно несправедливо. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се от адв. З., който от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОО „КД - ДАИ“ - Перник не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред

настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция следното:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд - Перник е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 03.06.2011 г. в гр. Перник М.К. извършва обществен превоз на 7 (седем) лица срещу заплащане по маршрут с. Кралев дол - гр. София без лиценз за обществен превоз на пътници, какъвто се изисква от ЗАП. Нарушението е установено от контролни органи на ОО „КД-ДАИ“ - гр. Перник по повод сигнал на Икономическа полиция и КАТ към ОД на МВР - Перник, съставен е АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат изискуемите по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити.

При разглеждането на спора в неговото същество първоинстанционният съд е приел вмененото на жалбоподателя нарушение за безспорно установено и кореспондиращо с доказателствата, представени от административнонаказващия орган и събрани в хода на извършеното пред първата съдебна инстанция съдебно следствие, както и че е извършено именно от лицето, посочено за нарушител. Вмененото на водача на деяние е определено за съответно квалифицирано като осъществило състав по чл. 6, ал. 1 от ЗАП. Съдът е мотивирал изводите си, като се позовал на съдържанието на представения по преписката АУАН и на обясненията на *** - актосъставител и *** - свидетел по АУАН, както и на основание - липса на доказателства, поради непредявени претенции от страна на наказаното лице К., които да обосновават извод в посока обратна на постановеното от административнонаказващия орган. При тези си изводи решаващият състав на Районен съд - Перник е потвърдил атакуваното пред него НП в цялост.

Административен съд - Перник смята първоинстанционното решение за неправилно. При извършената касационна проверка се установи наличие на допуснати съществени нарушения на процесуални правила във връзка с процеса на доказване пред първата съдебна инстанция, с което е възпрепятствано разкриването на обективната истина.

Налице е допуснато от районния съд относително съществено процесуално нарушение, което обаче в случая настоящия съдебен състав смята за ограничило съществено и правото на защита на лицето, посочено за нарушител, поради което също се явява основание за отмяна на атакувания първоинстанционен акт и връщане на делото за ново разглеждане от същия съд.

На първо място районния съд не се е съобразил с твърдението на К. в жалбата срещу НП, че на посочената дата не е извършвал обществен превоз, което (твърди К.), било

потвърдено и от обясненията на лицата, возещи се в управляваното от него МПС. Въпросните обяснения от друга страна – на седем лица, возещи се в МПС и „снети от служителите на ОД на МВР“, са описани както в АУАН, така и в процесното НП, където административнонаказващият орган ги е посочил като част от доказателствата, въз основа на които се произнесъл по преписката. При наличното противоречие във връзка със съдържанието на относими и преки за производството по налагане на административно наказание доказателства, а именно въпросните „обяснения“, в производството пред първата съдебна инстанция не се установи да са извършвани процесуални действия по изясняване на истината и обективността на взаимнопротиворечащите си твърдения на страните по отношение съществуването и съдържанието на сочените обяснения. Оттук е следващия порок на атакуваното пред касационния съд решение, а именно, че районния съд в мотивите си се е позовал на тези непредставени и непроверени, чрез съответния процесуален способ доказателства. Неправилно от една страна и в ущърб на правото на защита на наказаното лице в мотивите на първоинстанционното решение е посочено, че „липсват доказателства и не са предявени претенции в тази насока“, поради което констатациите в процесния АУАН са приети за безспорно доказани. От друга страна обаче районният съд се е позовал на същите тези доказателства, като ги е приел за факт, без да е събрал и проверил същите по реда на НПК. В хода на съдебното следствие са разпитани единствено актосъставителя и единия от свидетелите по АУАН, от чиито обяснения личи, че отново става въпрос за съставяне на акт и свидетелстване по отношение на административно нарушение, установено основно на база снети обяснения от превозвани в МПС лица, тъй като данни за самата извършвана проверка, в хода която МПС на нарушителят е спряно от движение, а изброени 7 лица са давали обяснения по преписката по делото не се съдържат. Тезата на жалбоподателя, че не е извършвал обществен превоз не е проверена от районния съд, с което е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на лицето, посочено за нарушител.

Като е приел в мотивите си за факт, дадени неясно пред кого и неясно с какво съдържание, обяснения на лица, пътували в посоченото в акта и НП МПС, Районният съд се е произнесъл въз основа на непредявени и непроверени доказателства. В тази връзка следва да бъде изяснено и мястото на извършване на нарушението, следствие което да се прецени и местната компетентност на административнонаказващия орган и съответно на решаващия съд, в каквато посока в атакуваното решение не е правена проверка или поне не е налице заключение.

Следва да се обърне внимание и на оплакването на жалбоподателя за неспазена процедура по чл. 40 от ЗАНН вкл. и във връзка с т. 7 от Постановление №10 от 28.09.1973 на Пленума на ВС, като се извърши съответната проверка дали актът за установяване на административно нарушение е съставен съответно на правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, относно съставяне в присъствието на нарушителя и свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението. В

цитираното Постановление на ВС се прави заключение, че в нарушение на чл. 40 от ЗАНН актосъставителите вписват като свидетели в акта не очевидци на нарушението или на неговото установяване, а други лица, присъствали само при неговото съставяне. В настоящия случай като свидетели в акта са вписани лицата *** и ***, които не се установява да са свидетели по извършването, нито такива по установяването на нарушението, какъвто е императива на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, както и не е ясно ако са свидетели по установяването, въз основа на какви свои възприятия свидетелстват. Пред районния съд са разпитани актосъставителя *** и свидетеля ***. Според дадените от *** обяснения, същия е бил извикан в сградата на „2-ро РУП и на основание обясненията на возещите се в бус-а“ е съставил процесния акт. Показанията на свидетеля по акта *** са с подобно съдържание – че е бил извикан (неясно в какво качество) във „2-ро РУП и там имаше пътници, дали обяснения пред органите на МВР, че са превозвани срещу заплащане“.

По гореописаните причини настоящия съдебен състав смята, че районният е постановил решението си основно при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс, приложим във връзка с чл. 84 от ЗАНН, вменяващ на съда служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Така при постановяване на обжалваното решение е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което предвид недопустимостта на събиране на гласни доказателства пред касационната инстанция и делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Мотивиран така, касационен състав на Административен съд – Перник, на основание разпоредбата на чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №416 от 17.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №381 по описа на съда за 2012 г., КАТО:

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник при спазване указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.